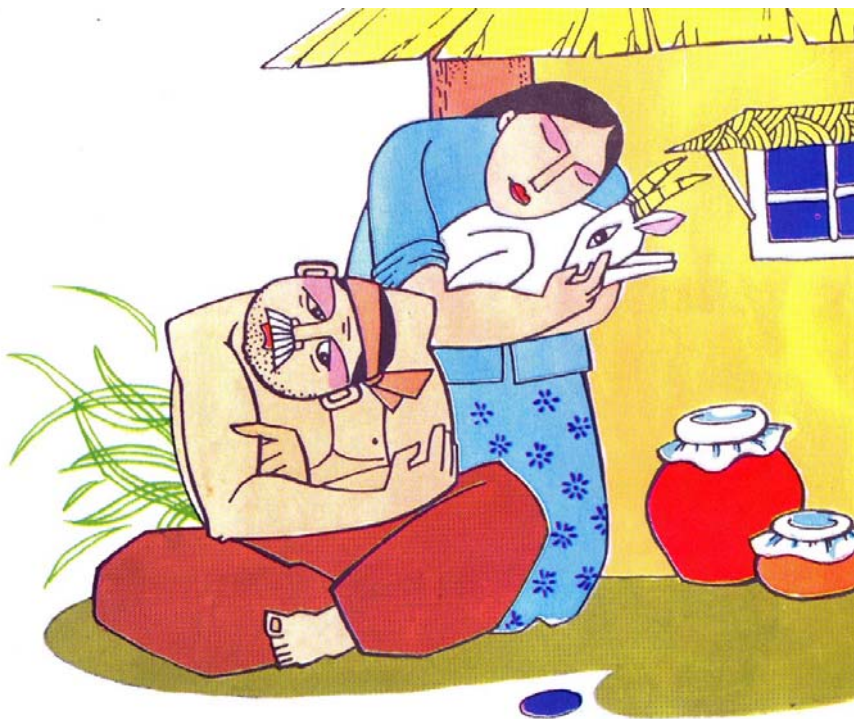

Đám Cưới Kỳ Lạ

Minh Họa: Nguyễn Quang Vinh

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Ở một làng ven biển có một nhà nọ, người vợ có mang rồi sinh ra một con Dê xinh xắn. Vừa mới sinh ra Dê đã héch mồm kêu: Be! Be! Be!

Người chồng buồn bực nói với vợ:

– Nó là con ma, vứt nó xuống bể thôi.

Nhưng người vợ nghĩ tình mang nặng đẻ đau, không nỡ làm ác, khuyên chồng cứ để nuôi.

Người chồng buồn quá, ít lâu sau ốm rồi chết.

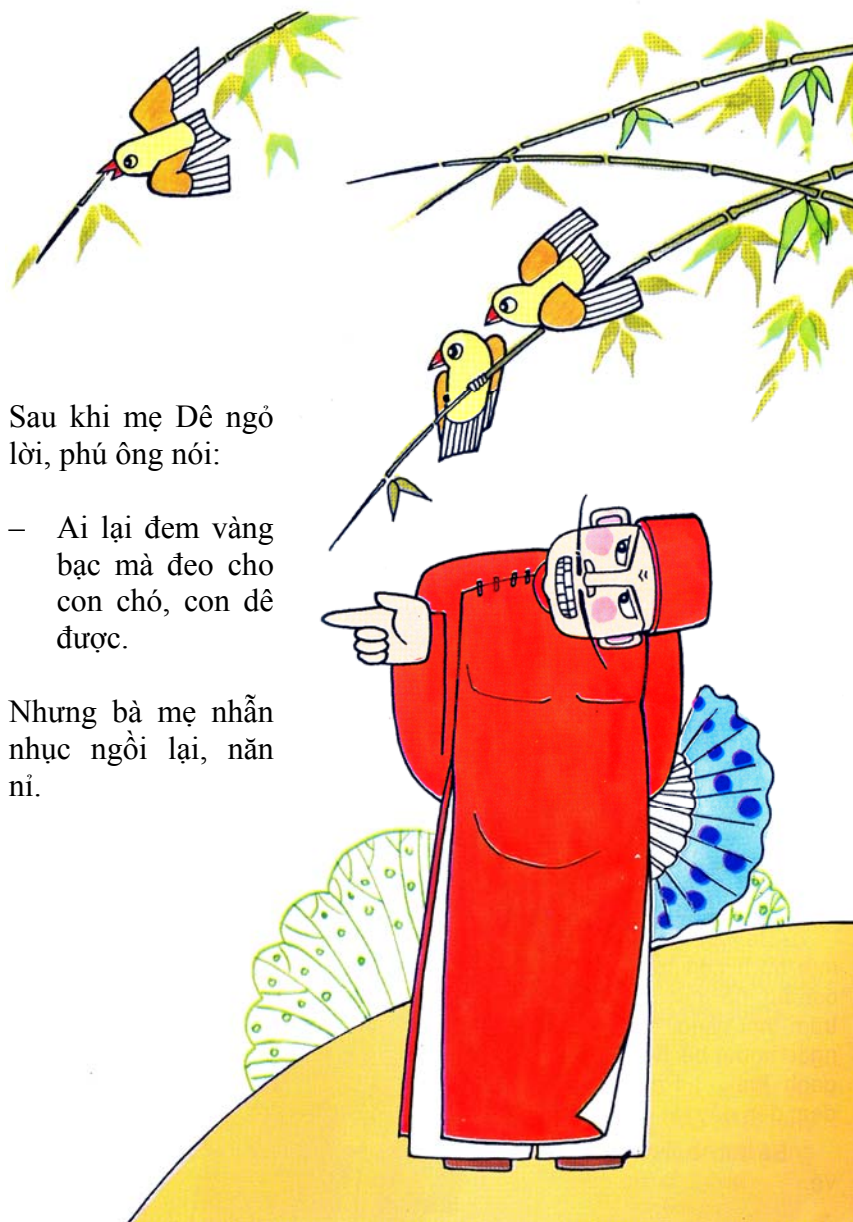
Từ đấy, hai mẹ con tự làm lụng nuôi nhau. Chẳng bao lâu, mẹ bắt đốt ngón tay tính: nếu là người, thì Dê đã là chàng trai mười tám tuổi. Một hôm, Dê bảo mẹ:

– Nhà phú ông ở làng dưới có ba cô con gái, mẹ đi hỏi cho con một cô về làm dâu mẹ.

Mẹ bật cười rồi nói:

– Mẹ vác mặt đi để làm trò cười à? Mẹ không đi đâu.

Nhưng Dê cứ khẩn khoản. Thương con, mẹ đến nhà phú ông.

Sau khi mẹ Dê ngỏ lời, phú ông nói:

- Ai lại đem vàng bạc mà đeo cho con chó, con dê được.

Nhưng bà mẹ nhẫn nhục ngồi lại, năn nỉ.

Phú ông nghĩ: phải cho các con gái ra để bà lão trông thấy tận mắt, nghe tận tai, chắc bấy giờ mới chịu về. Phú ông cho gọi ba cô con gái ra và hỏi có cô nào muốn về làm dâu bà này không.

Cô cả nguyệt một cái dài. Cô hai ôm tay lên mặt, nói:

Xấu hổ quá! Xấu hổ quá!

Rồi cả hai chạy xuống bếp.

Cô ba đứng im. Phú ông hỏi:

- Con thì thế nào?

Cô ba khép nép, cúi đầu:

- Cha mẹ đặt đâu, con xin ngồi đấy.

Phú ông ngạc nhiên đến ngơ ngác. Câu nói của con cũng là câu nói ý tứ của các cô gái đã bằng lòng khi cha mẹ hỏi.

Phú ông nghĩ ra cách đối phó. Phú ông bảo bà lão:

- Bà hãy về lo đủ sinh lễ: một trăm con trâu, một trăm con bò, ba trăm hũ rượu, một trăm thoi vàng, năm trăm hạt ngọc ngoài bể Đông với mười gánh lụa... Phiên chợ sau đem đến đây tất cả.

Bà lão nghe vậy, rồi ra về.

Dê đón mẹ ngoài đầu ngõ. Mẹ chỉ thở dài, mãi sau mới kể lại được. Nghe xong, Dê nhảy lên như múa.

– Mẹ đừng sợ! Con sẽ lo được tất.

Đến ngày dẫn lễ sang nhà gái,
Dê đưa mẹ vào cánh
rừng sau nhà.

Bà mẹ ngỡ ngàng
trông thấy mọi thứ
đầy đủ như phú ông
thách cưới.

Mấy trăm con trâu,
con bò to béo
đứng thành đàn,
mỗi đám có một người
cầm roi dẫn đi. Lại những người
xống áo lụa là đội những chiếc mâm
đồng phủ nhiễu điều, trên mâm xếp
những thoi
vàng óng ánh...

Dê nói:

– Lạy mẹ, lễ vật đã đầy đủ. Mẹ
thay váy áo mới rồi dẫn lễ sang
nhà gái cho con.

Thế là lễ hỏi chàng Dê lấy cô ba con gái phú ông đã xong xuôi. Và ngày cưới đã đến. Kỳ quái thật, chú rê vẫn bộ lông vàng trắng, nghênh cặp sừng nhọn trên có khăn xếp quần bằng lụa điều, chú rê đi bên cạnh cô dâu cùng họ hàng hai bên nội ngoại.

Đến đêm, xuất
hiện một vầng
hào quang và
một trang công
tử đầu đội khăn
nhiều, mặc áo
điều đến bên
cạnh cô dâu,
chàng cười, nói:

– Ta là chú rể
đây mà.

Vợ bàng hoàng hỏi chồng:

– Sao chàng từ dê lại biến thành người?

Chàng nói:

– Bố mẹ ta xưa kia giàu có, chẳng may bị bọn chúa đất giết chết, rồi cướp hết của cải. Ta được thần Đất cứu và hóa kiếp là con dê để giấu hủn tông tích. Thần Đất dặn, khi con lấy được vợ là người thì con được trở về làm người.

Ngày hôm sau, hai vợ chồng đàn ông hoàng sánh đôi về nhà bố mẹ vợ. Cả nhà mừng rỡ. Làng nước lại được ăn bữa cỗ cưới nữa. Ai cũng nói duyên trời khéo xếp vợ chồng đẹp đôi. Chỉ có hai chị nàng là im lặng không nói.

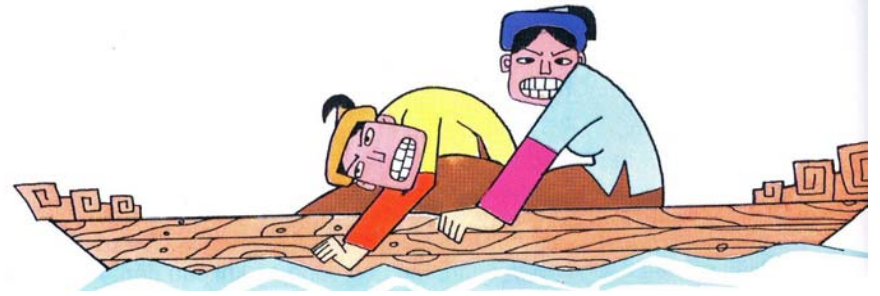

Mùa nước năm ấy, con sông lớn chảy qua cánh đồng bỗng nhiên đổi dòng, bãi lở vào tận chân tre. Cả vùng nháo nhác lên, lo chuyển đi ở nơi khác. Chàng rể nói với bố vợ:

- Nghe nói ngoài cửa sông có bến thuyền lại có đồng bãi, người các xứ đến buôn bán đông vui lắm. Con ra ngoài ấy xem, nếu làm ăn được con sẽ về đón cả nhà ra.

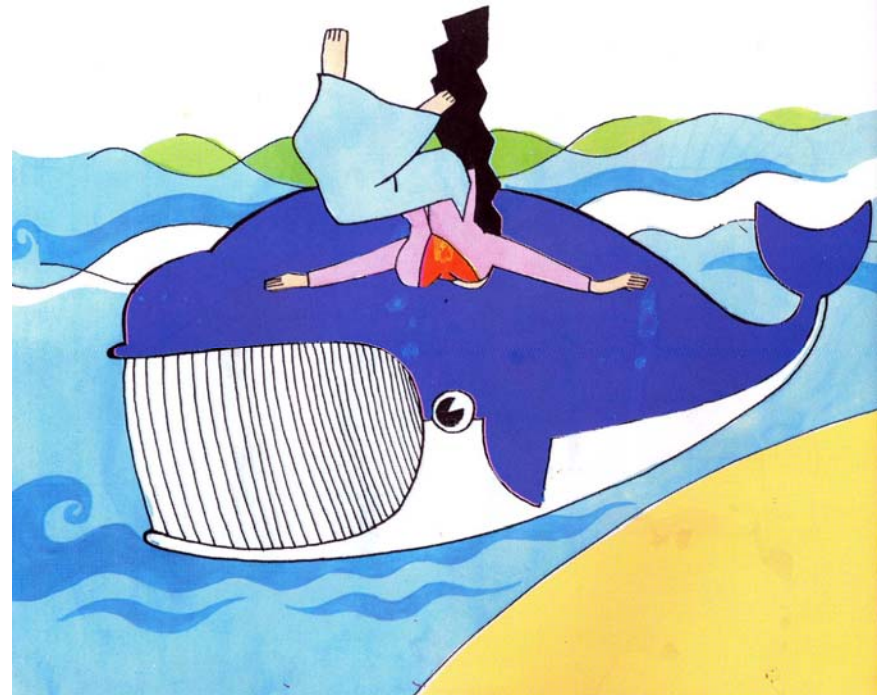
Chồng đưa vợ một con dao, một hòn đá đánh lửa. Và dặn:

- Hãy giữ hai thứ này bên mình, thế nào cũng có khi cần đến.

Khi chồng đi vắng, đúng lúc trong vùng mở hội cầu thần Sóng phù hộ cho làng nước thoát khỏi nạn đất lở. Hai chị em cùng đi hội. Chiếc thuyền xuôi về bên dưới. Giữa dòng mênh mông, hai chị đẩy em xuống làn nước chảy xiết.

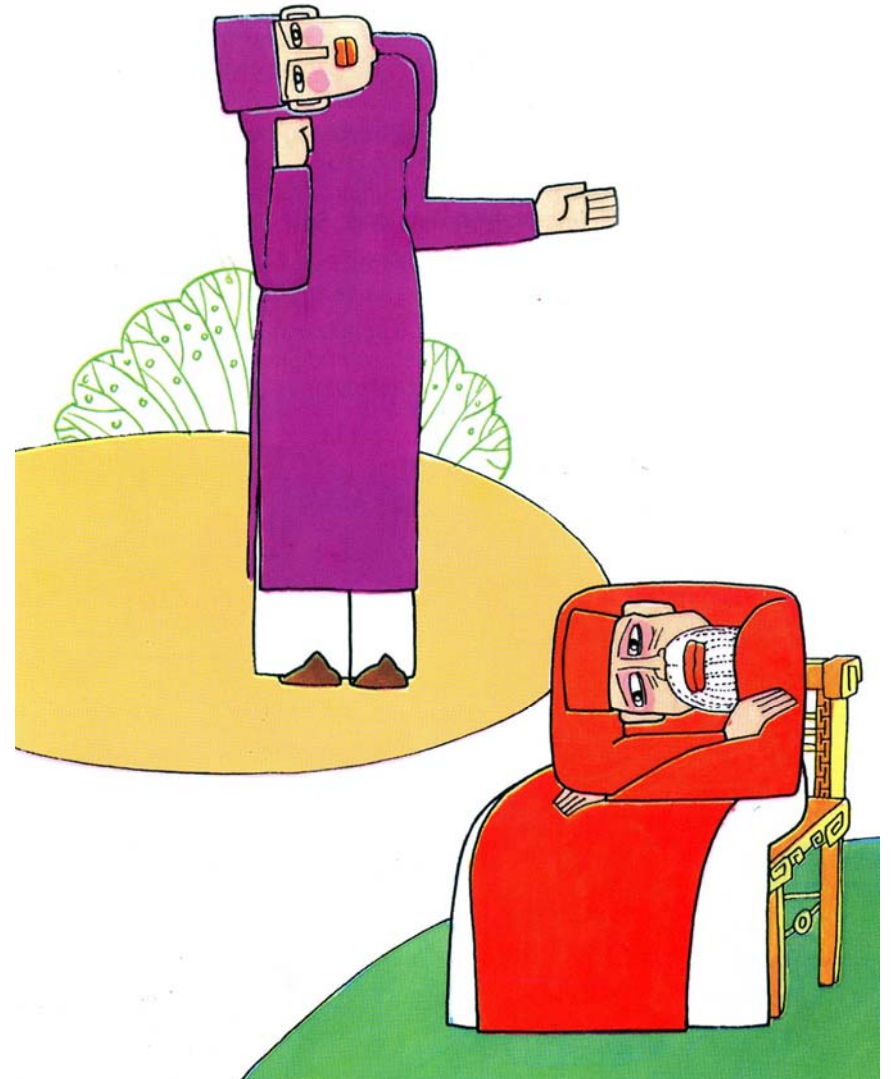
Nàng ba ngã xuống nước, mọi con cá kinh trông thấy mồi, lao đến. Sẵn trong thắt lưng có con dao, nàng đâm thủng đầu cá. Cá chết nổi lên mặt nước. Nàng bám vào xác cá kinh trôi theo sóng, trôi dạt vào một đảo hoang.

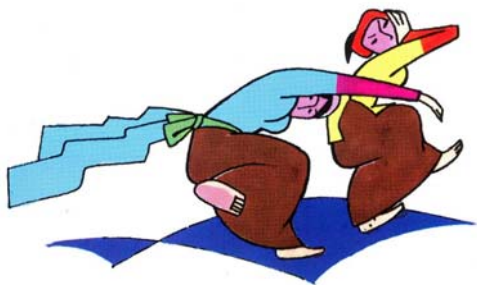
Việc đầu tiên, nàng lấy hòn đá ra đánh lửa để sưởi, rồi nàng dùng dao lọc thịt cá để ăn và cuộc sống mới của nàng bắt đầu từ đây. Năm tháng trôi qua, váy áo dần dà rách toạc tả. Một hôm, trông ra ngoài khơi thấy một chiếc thuyền, nàng vội vàng chắt củi, đốt lên một đồng lửa làm hiệu.

Chiếc thuyền tiến gần đến đám khói lửa, rồi cập vào bờ. Chàng bước lên bãi, chàng và nàng trông thấy nhau, hai người ôm nhau khóc. Nàng kể cho chàng nghe những chuyện đau lòng. Sau đó, hai vợ chồng lên thuyền trở về làng.

Ít hôm sau, thuyền về đến bến làng, chàng sang nhà phú ông, kể lại chuyện ở bên kia cửa bể có phố, có đồng bãi, buôn bán và làm ruộng đều được cả.

Nhưng phú ông ủ rũ như người ốm vì nỗi buồn cô gái út chết thảm thương.

Trong lúc cả nhà ngồi đông đủ, chàng chấp tay thưa:

– Cha mẹ và hai chị cho phép nhà con ra chào cả nhà.

Vừa dứt lời, vợ chàng mở cánh cửa bước vào. Nàng tươi cười lạy chào bố mẹ rồi đến trước mặt hai chị, cúi đầu:

– Thưa hai chị, em đã về.

Hai chị hốt hoảng, vừa xấu hổ lại vừa sợ, thảng thốt chạy đi. Trời đang đổ mưa to, nhưng hai con người ấy cứ chạy, chạy mãi.

Trường Thánh Tôma Thiên
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051